

forslagets Fremsættelse, er endnu uvæsentligere end de Spørgsmaal, Ministeren har taget op til Ændring.

Maa jeg med Hensyn til to af de Spørgsmaal, om hvilke jeg ser, at Ministeren er uenig med Kommissionen, gøre et Par Bemærkninger. Jeg ser, at Ministeren har ønsket, at Næstformanden for Landsoverskatteraadet skal lønnes med 8700 i Stedet for med 7800 Kr. Derved bliver det ogsaa muligt, at Kontorchefen i samme Institution gaar 900 Kr. i Vejret. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det passer ikke saa godt i vort System. Denne Sats, 8700 Kr., har Lønningskommissionen benyttet for visse Chefstillinger: Justerdirektøren, Chefen for den kongelige Mønt, Chefen for Assistenthuset, Arbejdsanvisningsdirektøren, Arbejdsløshedsinspektøren og i det hele en Række af Chefstillinger for de mindre Institutioner. Det drejer sig imidlertid her ikke om en Chefstilling for en mindre Institution — det er vel en mindre Institution, men ikke en Chefstilling for den. Ændringen passer derfor ikke saa godt i Systemet, men forsaavidt Ministeren giver gode Grunde for, at denne Oprykning har fundet Sted, tænker jeg ikke, der vil være noget i Vejen for, at Lønningsudvalget, som faar Sagen til Behandling, kan blive enig med Ministeren herom. Dernæst har Ministeren foretaget en Flytning af en Del Tjenestemænd fra Toldvæsenets Afdeling til Centraladministrationen. Derved bliver Generaldirektøren for Toldvæsenet staaende i Toldvæsenets Afdeling, men hans Kontorchefer, Fuldmægtige og Assisterter flyttes over til Centraladministrationen. Det modsatte finder Sted for Toldrevisionens Departementschef, idet han bliver staaende i Centraladministrationen, medens Departementet og Personalet faar sin Plads ovre i Toldvæsenet. Jeg synes ikke, at dette Forhold i og for sig er en Forbedring, men jeg indrømmer, at det er et meget lille Spørgsmaal og et Spørgsmaal, der i alt Fald ikke drejer sig om noget økonomisk. Jeg tænker ogsaa, det kan gennemføres, men jeg maa dog sige til den højtærede Minister, at jeg synes, at Lønningskommissionens Forslag paa dette Punkt er bedre end den højtærede Ministers. Jeg synes, det er rimeligt at bevare Samhørigheden mellem Centralledelsen og Driften, forsaavidt ikke Adskillelsen i Henseende til Rekruteringen faktisk er til Stede, og det er den ikke ubetinget i dette Tilfælde.

Naar et System som dette bygges op, maa der selvfølgelig tages ret haardhændet

paa visse Smaating; man kan ikke altid respektere alt det, der paastaas at have historisk Hævd. Der lever ikke mindst i de smaa Etater en vis Tradition om, at denne eller hin Tjenestestilling egentlig ikke maa have mere eller mindre end en vis anden Tjenestestilling enten indenfor samme Institution eller indenfor en anden Institution, og dette kan selvfølgelig ikke respekteres, naar en Sammendragning som den, der her er sket, skal finde Sted. Der vil i disse Dage blive klaget meget over, at de paagældende har faaet for lidt, men der vil blive klaget endnu mere over, at en af den paagældendes Naboer har faaet for meget i Forhold til ham. Jeg mener, at det er rigtigt, at Rigsdagens Medlemmer hører paa alle disse Klager i den Udstrækning, som deres Tid tillader dem, men man maa ikke tage mere Hensyn til dem, naar man skal træffe Afgørelserne, end højst nødvendigt, thi skal vi gennemføre en systematisk Ordning af vore Lønningsforhold, er det kun muligt derved, at et eller andet historisk overleveret indenfor denne eller hin Institution ikke respekteres. Der har allerede udefra lydt adskillige Røster om, at visse Etater er blevet særlig haardt behandlet af Lønningskommissionen. Der er hist og her oven i Købet blevet deponeret Opsigelser, som vil blive effektive, forsaavidt dette eller hint Forslag, som Lønningskommissionen stiller, bliver gennemført.

Særlig har man fra Politiets Side vist meget stor Bitterhed overfor det af Lønningskommissionen stillede Forslag, og det er hævdet offentligt, at Lønningskommissionens Forslag beror paa en Fejltagelse. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at det gør det ikke. Lønningskommissionen har efter vor Mening intet at bebrejde sig med Hensyn til det Forslag, den har stillet. Vor almindelige Fremgangsmaade ved Fastsættelsen af Lønsatserne har været den, at vi har udarbejdet dem i selve Kommissionen. Vi har i et Udvalg, væsentlig i det Udvalg, vi har kaldt Nr. 9, udarbejdet Satserne, og derefter har vi sendt Forslaget til Administrationen med den udtrykkelige Udtalelse, at selve Lønsatsernes Størrelse, de absolutte Tal, ønskede vi i og for sig ikke at forhandle med Administrationen om. Det var kun Relationen mellem Tallene og de øvrige Bestemmelser i Forslaget, hvorm vi ønskede at høre Administrationens Udtalelser. For Statspolitiets Vedkommende gik vi imidlertid en anden Vej. Vi bad udtrykkelig Administrationen om at ind-